AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA

Brüsszel, 31.8.2009
COM(2009) 441 végleges

2009/0121 (CNS)

Javaslat:

A TANÁCS HATÁROZATA

az Európai Közösségnek az 1999. június 3-i vilniusi jegyzőkönyvvel módosított, 1980. május 9-i nemzetközi vasúti fuvarozási egyezményhez (COTIF) való csatlakozásáról szóló megállapodás Európai Közösség általi megkötéséről
(EGT-vonatkozású szöveg)

INDOKOLÁS

1. E közleményével a Bizottság egy olyan határozatra vonatkozó felülvizsgált javaslatot nyújt be a Tanácsnak, amely felhatalmazza a Közösséget az 1999. június 3-i vilniusi jegyzőkönyvvel módosított, 1980. május 9-i nemzetközi vasúti fuvarozási egyezményhez (COTIF) való csatlakozás feltételeinek meghatározásáról szóló megállapodás megkötésére.

2. A Közösség csatlakozására a vilniusi jegyzőkönyvvel módosított COTIF 38. cikke alapján nyílik mód, amely rendelkezik a regionális gazdasági integrációs szervezetek csatlakozásáról.

3. 2003. március 28-án a Tanács felhatalmazta a Bizottságot, hogy tárgyalásokat kezdjen a COTIF szerződő feleivel a Közösség egyezményhez való csatlakozásáról szóló megállapodás megkötéséről. A tanácsi határozat a Közösség COTIF-hoz való csatlakozására vonatkozóan tárgyalási irányelveket és utasításokat fogalmazott meg.

4. Bár a Közösség és a Nemzetközi Vasúti Fuvarozásügyi Államközi Szervezet (OTIF) közötti megállapodás feltételeinek elfogadására irányuló tanácsi határozatra vonatkozó javaslatot már 2003-ban elkészítették[1], a Közösség COTIF-hoz való csatlakozására a vilniusi jegyzőkönyv hatálybalépéséig nem kerülhetett sor, ez azonban az OTIF-tagállamok ratifikációs eljárásának eredményétől függött. A vilniusi jegyzőkönyvvel módosított COTIF 2006 júliusában lépett hatályba.

5. A Közösség COTIF-hoz való csatlakozásáról szóló 2003-as bizottsági javaslatot 2003. november 17-én adták át a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek. 2004. március 10-én a javaslat kedvező véleményt kapott az Európai Parlamenttől, amely azt első olvasatban változtatás nélkül jóváhagyta. Úgy gondolták azonban, hogy a Közösségnek egy meghatározott kérdés tekintetében az OTIF-tól pontosításokat és biztosítékokat szükséges szereznie. Egyre inkább nyilvánvalóvá vált, hogy a COTIF 3. cikkének (2) bekezdése, amely a Közösség és az OTIF jogrendszere közötti megfelelés biztosítását célozta, valójában nem bizonyult megfelelőnek. A COTIF-nak és függelékeinek jogi felülvizsgálata megerősítette, hogy a közösségi vívmányok és a COTIF között – mind a COTIF-ban meghatározott joghatósági szabályok (12. és 28. cikk), mind az egyes függelékekben (E., F. és G.) meghatározott szabályok tekintetében – számos ellentmondás van.

6. A tagállamok tudatában voltak ezeknek az ellentmondásoknak, és a Bizottság formális javaslatát követően a COTIF 42. cikkének megfelelően nyilatkozatokat adtak ki a COTIF fent említett függelékeivel szemben. E nyilatkozatok révén a függelékekben meghatározott rendelkezések alkalmazhatatlanokká váltak az érintett országokban. Ezáltal az említett függelékekben szabályozott kérdésekben megszűnt az ellentmondás a közösségi jogszabályokkal, de egyben automatikusan olyan szabályok is alkalmazhatatlanokká váltak, amelyek nincsenek ellentmondásban a közösségi joggal.

7. Az Európai Közösség jogrendszerének védelme érdekében a Közösség azt javasolta, hogy a megállapodást egy, a COTIF, illetve a meglévő és fejlődő közösségi jog

[1] COM(2003) 696, 2003. november 17.

közötti jogi ellentmondások elkerülése érdekében megfelelő rendelkezéssel (úgynevezett „elválasztó” záradékkal) egészítsék ki.

8. A Közösség külső kompetenciáival foglalkozó bizottsági szolgálatközi csoport 2007. április 19-én megvizsgálta a Közösség csatlakozásával kapcsolatos általános kérdéseket. Következtetése szerint a legmegfelelőbb út a következő lépésekből áll:

– A Bizottság megállapodik az OTIF-fal abban, hogy a Közösség COTIF-hoz való csatlakozásáról szóló megállapodásba egy általános elválasztó záradékot építenek be.

– A tagállamok fenntartják a COTIF függelékei (E., F. és G.) ellen megfogalmazott nyilatkozataikat. Azokat a tagállamokat, amelyek ratifikálták az 1999. évi vilniusi jegyzőkönyvet, de még nem tettek nyilatkozatot az említett függelékek ellen, kötelezik ennek megtételére.

– A Közösség COTIF-hoz való csatlakozását követően a Közösség nyilatkozatot ad ki a COTIF függelékeivel (E., F. és G.) szemben.

– A fent említett (tagállami és közösségi) nyilatkozatok visszavonására akkor kerül sor, amikor a két jogi rendszer közötti jogi ellentmondások felszámolásra kerülnek.

9. Ezt a megközelítést 2007 folyamán a Tanács megvitatta, és így lehetővé vált az OTIF-fal való tárgyalások folytatása, különösen a megfelelő elválasztó záradék kérdése tekintetében. Ezzel egy időben megkezdődött az EK és az OTIF jogi rendszerei közötti jogi ellentmondások kérdésének megoldására irányuló munka, amely 2008-ban fejeződött be.

10. A Közösség és az OTIF között 2009 májusában és júniusában lefolytatott tárgyalások eredményeképpen közös megállapodástervezet született, amelyet mellékletként csatoltak e dokumentumhoz. A jelenlegi helyzetben a COTIF hatályban marad és az Európai Közösség most csatlakozhat hozzá. Az Európai Közösség joga és a COTIF közötti kompatibilitási kérdéseket elvben megoldották azáltal, hogy a COTIF-ot érintő szükséges módosításokat a megfelelő OTIF bizottsághoz benyújtották és az 2009. június 23-án, 24-én és 25-én elfogadta azokat. Ezek a változtatások 12 hónappal azután lépnek hatályba, hogy az OTIF azokról értesítette a tagállamait.

11. A csatolt megállapodás ezért ezen kérdések figyelembevételével készült, a Tanács megbízásában meghatározott kötelezettségek teljesítését tükrözi, előrelépést biztosít az Európai Közösség számára a közösségi vasút területének kiterjesztésére vonatkozó célkitűzés megvalósításában, valamint több lehetőséget kínál a vasúti piac fejlesztésére.

12. A fenti megfontolásokra figyelemmel és a megállapított eljárásokkal összhangban a Bizottság:

– visszavonja azt a 2003-ban elfogadott határozati javaslatot, amely felhatalmazza a Közösséget a nemzetközi vasúti fuvarozási egyezményhez (COTIF) való csatlakozásra vonatkozó feltételek meghatározásáról szóló megállapodás megkötésére (2003. november 17-i COM(2003) 696 végleges);

– javasolja, hogy a Tanács fogadja el a csatolt határozatot;

– a Tanács figyelmébe ajánlja ezt a közleményt.

2009/0121 (CNS)

Javaslat:

A TANÁCS HATÁROZATA

az Európai Közösségnek az 1999. június 3-i vilniusi jegyzőkönyvvel módosított, 1980. május 9-i nemzetközi vasúti fuvarozási egyezményhez (COTIF) való csatlakozásáról szóló megállapodás Európai Közösség általi megkötéséről (EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 71. cikkére és 300. cikkének (2) és (3) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára[2],

tekintettel az Európai Parlament véleményére[3],

mivel:

(1) A vasutak kölcsönös átjárhatóságának fejlesztése – mind a Közösségen belül, mind a Közösség és a környező országok között – a közlekedéspolitika kulcseleme, amely különösen az egyes közlekedési módok közötti harmonikusabb egyensúly megteremtését célozza.

(2) Az Európai Közösség kizárólagos vagy tagállamaival megosztott hatáskörrel rendelkezik az 1999. június 3-i vilniusi jegyzőkönyvvel módosított, 1980. május 9-i nemzetközi vasúti fuvarozási egyezmény (COTIF) (a továbbiakban: COTIF) által szabályozott területeken.

(3) Az Európai Közösségnek a COTIF-hoz – hatásköre gyakorlása céljából – való csatlakozására a vilniusi jegyzőkönyvvel módosított COTIF 38. cikke alapján lehetőség nyílik.

(4) A Közösség nevében a Bizottság tárgyalásokat folytatott a COTIF szerződő feleivel az Európai Közösség COTIF-hoz való csatlakozásáról szóló megállapodásról.

(5) A COTIF egyes függelékeinek rendelkezései és a Közösségi jog közötti számos ellentmondás megoldása még mindig függőben van, az Európai Közösség a COTIF-hoz való csatlakozásával kapcsolatban a COTIF 42. cikke alapján nyilatkozatot tesz a COTIF E., F. és G. függeléke alkalmazásának elhagyásáról.

---

2 HL C [...], [...], [...] o.
3 HL C [...], [...], [...] o.

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

1. Az Európai Közösségnek az 1999. június 3-i vilniusi jegyzőkönyvvel módosított, 1980. május 9-i nemzetközi vasúti fuvarozási egyezményhez (COTIF) való csatlakozásáról szóló megállapodást a Tanács az Európai Közösség nevében jóváhagyja, a következő feltételek mellett:

– a csatlakozás után a Közösség nyilatkozatot tesz hatáskörei gyakorlásáról,

– a csatlakozás után a Közösség nyilatkozatot tesz a COTIF E., F. és G. függeléke alkalmazásának elhagyásáról.

2. A megállapodás szövegét és az (1) bekezdésben említett nyilatkozatokat mellékletként csatolták e határozathoz.

2. cikk

A Tanács elnöke felhatalmazást kap, hogy kijelölje a megállapodásnak a Közösséget jogilag kötelező aláírására jogosult személyt, megtegye a vonatozó nyilatkozatokat, és a Közösség nevében letétbe helyezze a jóváhagyás eszközeit.

Kelt Brüsszelben,

a Tanács részéről
az elnök

1. MELLÉKLET

MEGÁLLAPODÁS

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGNEK AZ 1999. JÚNIUS 3-I VILNIUSI JEGYZŐKÖNYVVEL MÓDOSÍTOTT 1980. MÁJUS 9-I NEMZETKÖZI VASÚTI FUVAROZÁSI EGYEZMÉNYHEZ (COTIF) VALÓ CSATLAKOZÁSÁRÓL

A NEMZETKÖZI VASÚTI FUVAROZÁSÜGYI ÁLLAMKÖZI SZERVEZET

ÉS

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉG,

tekintettel az 1999. június 3-i vilniusi jegyzőkönyvvel módosított, 1980. május 9-i nemzetközi vasúti fuvarozási egyezményre (COTIF) (a továbbiakban: az Egyezmény) és különösen az említett egyezmény 38. cikkére,

tekintettel azokra a felelősségi körökre, amelyeket az Egyezmény által szabályozott bizonyos területek tekintetében az Európai Közösséget létrehozó szerződés ruházott az Európai Közösségre,

mivel az Egyezmény létrehozza a berni székhelyű Nemzetközi Vasúti Fuvarozásügyi Államközi Szervezetet (OTIF);

mivel az Európai Közösség azzal a céllal csatlakozik a COTIF-hoz, hogy támogassa az OTIF-ot a nemzetközi vasúti közlekedés mind műszaki, mind jogi szempontból történő támogatására, javítására és előmozdítására vonatkozó célkitűzéseinek megvalósításában;

mivel az Egyezmény 3. cikke alapján azon tagállamok esetében, amelyek egyben az Európai Közösségnek is tagállamai, illetve az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás részes államai is, az Egyezményből eredő nemzetközi együttműködésre vonatkozó kötelezettségek nem élveznek elsőbbséget az Európai Közösségben vagy az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban való tagságból eredő kötelezettségeikkel szemben;

mivel az Egyezmény azon részei tekintetében, amelyek az Európai Közösség hatáskörébe tartoznak, elválasztó záradék szükséges annak jelzésére, hogy az Európai Közösség tagállamai nem hivatkozhatnak és nem alkalmazhatják közvetlenül egymás között az Egyezményből eredő jogokat és kötelezettségeket;

mivel az Egyezmény teljes mértékben alkalmazandó egyrészt az Európai Közösség és tagállamai között, másrészt az Európai Közösség és az Egyezmény többi tagállama között;

mivel az Európai Közösségnek az Egyezményhez való csatlakozása megköveteli, hogy az Egyezmény rendelkezéseinek az Európai Közösségben és tagállamaiban történő alkalmazására vonatkozó szabályokat egyértelműen megállapítsák;

mivel az Európai Közösség Egyezményhez való csatlakozási feltételeinek lehetővé kell tenniük, hogy a Közösség az Egyezményen belül gyakorolja a tagállamai által ráruházott hatásköröket,

A KÖVETKEZŐKBEN ÁLLAPODTAK MEG:

1. cikk

Az Egyezmény 38. cikkével összhangban az Európai Közösség, az e megállapodásban meghatározott feltételekkel csatlakozik az Egyezményhez.

2. cikk

Az Egyezmény azon szerződő felei, amelyek az Európai Közösség tagjai, egymás közötti kapcsolataikban a közösségi szabályokat alkalmazzák, amennyiben az érintett területen közösségi szabályok az irányadók és az adott esetben alkalmazandók, az Egyezmény tárgyának és céljának sérelme nélkül és annak az Egyezmény többi szerződő felével való teljes mértékű alkalmazásának sérelme nélkül.

3. cikk

E megállapodás rendelkezéseire is figyelemmel, az Egyezmény rendelkezéseit úgy kell értelmezni, hogy azok az Európai Közösségre is vonatkoznak, annak hatásköri keretein belül, és az Egyezmény szerződő feleinek, illetve képviselőiknek megnevezésére használt különböző meghatározásokat ennek megfelelően kell érteni.

4. cikk

Az Európai Közösség nem járul hozzá az OTIF költségvetéséhez, és nem vesz részt a költségvetést érintő döntésekben.

5. cikk

1. A 6. cikk szerinti szavazati jog gyakorlásának sérelme nélkül, az Európai Közösség jogosult képviseltetni magát és részt venni valamennyi olyan OTIF-szerv munkájában, amelyekben valamelyik tagállama szerződő félként jogosult képviseltetni magát, és amelyekben a hatáskörébe tartozó kérdésekkel foglalkoznak. Az Európai Közösség nem lehet az igazgatási bizottság tagja. Meghívást kaphat az említett bizottság üléseire, amikor a bizottság a napirendre vett közös érdekű kérdésekben konzultálni kíván vele.

2. Az Európai Közösséget az Európai Bizottság képviseli. Az Európai Bizottság a Közösség egy vagy több tagállamának adhat képviseleti megbízást.

6. cikk

1. Az Európai Közösség kizárólagos hatáskörébe tartozó ügyekre vonatkozó döntések során az Európai Közösség tagállamainak Egyezmény szerinti szavazati jogát az Európai Közösség gyakorolja.

2. Az Európai Közösség és tagállamainak megosztott hatáskörébe tartozó ügyekre vonatkozó döntések esetén vagy az Európai Közösség vagy annak tagállamai szavaznak.

3. Az Egyezmény 26. cikkének (7) bekezdésére is figyelemmel, az Európai Közösség az OTIF-ban is tagsággal bíró tagállamaival egyenlő számú szavazattal rendelkezik. Amennyiben az Európai Közösség él szavazati jogával, tagállamai nem szavazhatnak.

4. Az Európai Közösség, eseti alapon, tájékoztatja az Egyezmény szerződő feleit azokról az esetekről, amikor – a közgyűlés és más döntéshozó testület napirendjén szereplő különböző témákra vonatkozóan – gyakorolni fogja a fenti (1) és (3) bekezdésben meghatározott szavazati jogát. Ez a kötelezettség a levélváltás formájában hozott döntésekre is vonatkozik. A tájékoztatás elküldésekor elegendő időt kell biztosítani az OTIF főtitkársága számára az információk továbbítására vagy a levélváltás formájában hozott döntések elfogadására.

7. cikk

A közösségi hatáskör mértékét általánosságban az Európai Közösség írásos nyilatkozatban jelzi e megállapodás megkötésekor. Ez a nyilatkozat adott esetben módosítható, ha az Európai Közösség erre vonatkozóan értesítést küld az OTIF számára. A nyilatkozat nem helyettesítheti, és semmiféleképpen nem korlátozhatja azokat az ügyeket, amelyek az OTIF szavazással vagy más módon lefolytatott döntéshozatali eljárása előtt tett közösségi hatáskörről szóló értesítések tárgyát képezhetik.

8. cikk

Az Egyezmény V. címe az e csatlakozási megállapodás szerződő felei között, a megállapodás értelmezésével, alkalmazásával vagy végrehajtásával kapcsolatban felmerülő bármely vita esetében alkalmazandó, beleértve annak fenntartását, érvényességét és megszüntetését.

9. cikk

E megállapodás a megállapodás Szerződő Felek általi aláírását követő első hónap első napján lép hatályba. Az Egyezmény 34. cikkének (2) bekezdése ez esetben nem alkalmazandó.

10. cikk

E megállapodás határozatlan időre marad hatályban.

Amennyiben valamennyi olyan OTIF-tagállam felmondja az Egyezményt, amely az Európai Közösségnek is tagja, az Egyezmény felmondásáról, valamint az e megállapodás felmondásáról szóló értesítést, attól a pillanattól kezdve, hogy az Egyezményt felmondani szándékozó utolsó EK-tagállam is elküldte az Egyezmény 41. cikke szerinti felmondásról szóló értesítését, úgy kell tekinteni, hogy az Európai Közösség mondta fel a megállapodást.

11. cikk

Az Egyezmény azon szerződő felei, amelyek nem tagjai az Európai Közösségnek, de amelyek az Európai Közösséggel kötött nemzetközi megállapodások révén alkalmazzák a vonatkozó európai közösségi jogszabályokat, az egyezmény letéteményesének elismervényével egyéni nyilatkozatokat tehetnek az Európai Közösséggel kötött megállapodások, a COTIF és egyéb kapcsolódó szabályozások szerinti jogaik és kötelezettségeik fenntartásáról.

A FENTIEK HITELÉÜL, az alulírott meghatalmazottak, kicserélve jó és kellő alakban talált meghatalmazásaikat, aláírták ezt a megállapodást.

Kelt … -ban/ben, … (év) … (hónap) … napján, angol nyelven, két eredeti példányban, amelyek közül az egyiket az OTIF, a másikat az Európai Közösség őrzi meg. A végleges megállapodás fordítása és terjesztése a szerződő felek megfelelő intézményeinek feladata.

A Nemzetközi Vasúti Fuvarozásügyi Államközi Szervezet (OTIF) részéről	Az Európai Közösség részéről

2. MELLÉKLET

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉG NYILATKOZATA A HATÁSKÖRÖK GYAKORLÁSÁRÓL

A vasúti ágazatban az Európai Közösség az EK-Szerződés 70., 71. cikke, 80. cikkének (1) bekezdése és 156. cikke alapján hatáskörét a tagállamokkal megosztva gyakorolja.

Az EK-Szerződés V. címe meghatározza a közös közlekedéspolitikát, és XV. címe megállapítja a közlekedés területén az Európai Közösségnek a transzeurópai hálózatok kiépítéséhez és fejlesztéséhez való hozzájárulását.

Az EK-Szerződés V. címének 71. cikke különösen arról rendelkezik, hogy az Európai Közösség elfogadhat:

– egy adott tagállam területére irányuló vagy onnan kiinduló, illetve egy vagy több tagállam területén áthaladó nemzetközi közlekedésre alkalmazandó szabályokat;

– olyan feltételeket, amelyek mellett valamely tagállamban egy ott nem honos fuvarozó közlekedési szolgáltatásokat végezhet;

– a közlekedés biztonságát javító intézkedéseket;

– egyéb megfelelő rendelkezéseket.

A transzeurópai hálózatok tekintetében az EK-Szerződés V. címének 155. cikke különösen arról rendelkezik, hogy az Európai Közösség:

– iránymutatás-csomagot dolgoz ki, amely a transzeurópai hálózatok területén a tervezett intézkedések célkitűzéseire, prioritásaira és főbb vonalaira vonatkozik; ezek az iránymutatások közös érdekű projekteket határoznak meg;

– végrehajt minden olyan intézkedést, különösen a műszaki szabványok összehangolása területén, amely a hálózatok átjárhatóságának biztosításához szükséges;

– támogathatja – különösen megvalósíthatósági tanulmányok, hitelgaranciák vagy kamattámogatások formájában – a tagállamok által támogatott, az első francia bekezdésben említett iránymutatások által meghatározott közös érdekű projekteket; a Közösség emellett a Kohéziós Alapon keresztül hozzájárulhat a közlekedési infrastruktúra területén egyedi projektek finanszírozásához a tagállamokban.

E két rendelkezés alapján az Európai Közösség jelentős számú, a vasúti közlekedésre alkalmazandó jogi aktust fogadott el.

Az európai közösségi jog alapján az Európai Közösség kizárólagos hatáskörrel rendelkezik a vasúti közlekedéssel kapcsolatos ügyekben, amennyiben az 1999. június 3-i vilniusi jegyzőkönyvvel módosított 1980. május 9-i nemzetközi vasúti fuvarozási egyezmény (COTIF) (a továbbiakban: az Egyezmény), illetve az ez alapján elfogadott jogi aktusok ezeket a meglévő közösségi szabályokat érintik.

Az Egyezmény által szabályozott azon ügyek felett, amelyek tekintetében az Európai Közösség kizárólagos hatáskörrel rendelkezik, a tagállamoknak nincs hatásköre.

Olyan meglévő közösségi szabályok esetében, amelyeket az Egyezmény vagy az az alapján elfogadott jogi aktusok nem érintenek, az Európai Közösség az Egyezménnyel kapcsolatos ügyekben a tagállamokkal megosztva gyakorolja hatáskörét.

Az e megállapodás aláírásakor érvényes vonatkozó közösségi jogi aktusok jegyzékét a függelék tartalmazza. Az e jogszabályokból eredő közösségi hatáskörök mértékét az egyes jogszabályok meghatározott rendelkezései alapján kell megállapítani, különösen amennyiben e rendelkezések közös szabályokat határoznak meg. A közösségi hatáskörök folyamatosan fejlődnek. A Szerződés keretében az illetékes intézmények hozhatnak a Közösség hatáskörének terjedelmét meghatározó határozatokat. A Közösség ezért fenntartja a jogot arra, hogy ezt a nyilatkozatot megfelelően módosítsa, anélkül, hogy ez előfeltétele lenne az Egyezményben szabályozott kérdések tekintetében fennálló hatásköre gyakorlásának.

A 2. MELLÉKLET FÜGGELÉKE

AZ EGYEZMÉNY TÁRGYÁT KÉPEZŐ TÉMÁKRA VONATKOZÓ KÖZÖSSÉGI JOGI AKTUSOK

A mai napig a Közösség többek között a következő közösségi jogi aktusokon keresztül gyakorolta hatáskörét:

GAZDASÁGI TEVÉKENYSÉGGEL / PIACRA JUTÁSSAL KAPCSOLATOS JOGSZABÁLYOK

– az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződés 79. cikke (3) bekezdésének végrehajtása keretében a fuvardíjakban és a fuvarozási feltételek terén alkalmazott hátrányos megkülönböztetés megszüntetéséről szóló 11. rendelet (HL L 532., 1960.8.16., 1121. o.);

– A Tanács 91/440/EGK irányelve (1991. július 29.) a közösségi vasutak fejlesztéséről (HL L 237., 1991.8.24., 25. o.);

– A Tanács 95/18/EK irányelve (1995. június 19.) a vasúttársaságok engedélyezéséről (HL L 143., 1995.6.27., 70. o.);

– Az Európai Parlament és a Tanács 2001/12/EK irányelve (2001. február 26.) a közösségi vasutak fejlesztéséről szóló 91/440/EGK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 75., 2001.3.15., 1. o.);

– Az Európai Parlament és a Tanács 2001/13/EK irányelve (2001. február 26.) a vasúttársaságok engedélyezéséről szóló 95/18/EK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 75., 2001.3.15., 26. o.);

– Az Európai Parlament és a Tanács 2001/14/EK irányelve (2001. február 26.) a vasúti infrastruktúrakapacitás elosztásáról, továbbá a vasúti infrastruktúra használati díjának felszámításáról és a biztonsági tanúsítványról (HL L 75., 2001.3.15., 29. o.);

– Az Európai Parlament és a Tanács 2004/51/EK irányelve (2004. április 29.) a közösségi vasutak fejlesztéséről szóló 91/440/EGK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 164., 2004.4.30., 164–172. o. és HL L 220., 2004.6.21., 58–60. o.);

– Az Európai Parlament és a Tanács 1371/2007/EK (2007. október 23.) rendelete a vasúti személyszállítást igénybe vevő utasok jogairól és kötelezettségeiről (HL L 315., 2007.12.3., 14. o.);

– Az Európai Parlament és a Tanács 2007/58/EK irányelve (2007. október 23.) a közösségi vasutak fejlesztéséről szóló 91/440/EGK tanácsi irányelv, valamint a vasúti infrastruktúra-kapacitás elosztásáról, továbbá a vasúti infrastruktúra használati díjának felszámításáról szóló 2001/14/EK irányelv módosításáról (HL L 315., 2007.12.3., 44. o.).

– A KÖLCSÖNÖS ÁTJÁRHATÓSÁGRA ÉS A BIZTONSÁGRA VONATKOZÓ JOGSZABÁLYOK

– A Tanács 96/48/EK irányelve (1996. július 23.) a nagy sebességű transzeurópai vasúti rendszer kölcsönös átjárhatóságáról (HL L 235., 1996.9.17., 6. o.);

– Az Európai Parlament és a Tanács 2001/16/EK irányelve (2001. március 19.) a hagyományos transzeurópai vasúti rendszer kölcsönös átjárhatóságáról (HL L 110., 2001.4.20., 1. o.);

– A Tanács 96/49/EK irányelve (1996. július 23.) a veszélyes áruk vasúti fuvarozására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről (HL L 235., 1996.9.17., 25. o.);

– Az Európai Parlament és a Tanács 2004/49/EK irányelve (2004. április 29.) a közösségi vasutak biztonságáról, valamint a vasúttársaságok engedélyezéséről szóló 95/18/EK tanácsi irányelv és a vasúti infrastruktúrakapacitás elosztásáról, továbbá a vasúti infrastruktúra használati díjának felszámításáról és a biztonsági tanúsítványról szóló 2001/14/EK irányelv módosításáról (HL L 164., 2004.4.30., 44–113. o. és HL L 220., 2004.6.21., 16–39. o.);

– Az Európai Parlament és a Tanács 2004/50/EK irányelve (2004. április 29.) a nagysebességű transzeurópai vasúti rendszer kölcsönös átjárhatóságáról szóló 96/48/EK tanácsi irányelv és a hagyományos transzeurópai vasúti rendszer kölcsönös átjárhatóságáról szóló 2001/16/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról (HL L 164., 2004.4.30., 114–163. o. és HL L 220., 2004.6.21., 40–57. o.);

– Az Európai Parlament és a Tanács 881/2004/EK rendelete (2004. április 29.) az Európai Vasúti Ügynökség létrehozásáról (HL L 164., 2004.4.30., 1–43. o. és HL L 220., 2006.6.21., 3–14. o.);

– Az Európai Parlament és a Tanács 2007/59/EK irányelve (2007. október 23.) a közösségi vasúti rendszereken mozdonyokat és vonatokat működtető mozdonyvezetők minősítéséről (HL L 315., 2007.12.3., 51. o.);

– Az Európai Parlament és a Tanács 2008/57/EK irányelve (2008. június 17.) a vasúti rendszer Közösségen belüli kölcsönös átjárhatóságáról (átdolgozott szöveg) (HL L 191., 2008.7.18., 1. o.);

– Az Európai Parlament és a Tanács 2008/68/EK irányelve (2008. szeptember 24.) a veszélyes áruk szárazföldi szállításáról (HL L 260., 2008.9.30., 13. o.);

– Az Európai Parlament és a Tanács 2008/110/EK irányelve (2008. december 16.) a közösségi vasutak biztonságáról szóló 2004/49/EK irányelv (vasúti biztonsági irányelv) módosításáról (HL L 345., 2008.12.23., 62. o.);

– Az Európai Parlament és a Tanács 1335/2008/EK rendelete (2008. december 16.) az Európai Vasúti Ügynökség létrehozásáról szóló 881/2004/EK rendelet (vasúti ügynökségi rendelet) módosításáról (HL L 354., 2008.12.31., 51. o.).

KÖZSZOLGÁLTATÁSI KÖTELEZETTSÉGEK

– Az Európai Parlament és a Tanács 1370/2007/EK rendelete (2007. október 23.) a vasúti és közúti személyszállítási közszolgáltatásról, valamint az 1191/69/EGK és az 1107/70/EGK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 315., 2007.12.3, 1. o.).

3. MELLÉKLET

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉG NYILATKOZATA A COTIF 42. CIKKE SZERINT

A közösségi jogszabályok és a COTIF egyes szabályai között fennálló bizonyos jogi ellentmondások feloldásáig az Európai Közösség nem alkalmazza teljes egészében a COTIF következő függelékeit:

1. Egységes szabályok a nemzetközi vasúti forgalomban kiépített infrastruktúra használatára vonatkozó szerződésekre (CUI – az Egyezmény E. függeléke).

2. Egységes szabályok a nemzetközi vasúti forgalomban történő felhasználásra szánt vasúti vagy villamosvasúti pályaépítő anyagra alkalmazandó műszaki szabványok ellenőrzésére és egységes műszaki előírások elfogadására (APTU – az Egyezmény F. függeléke).

3. Egységes szabályok a nemzetközi forgalomban használt vasúti vagy villamosvasúti pályaépítő anyag műszaki engedélyére (ATMF – az Egyezmény G. függeléke).

A TANÁCS, A TAGÁLLAMOK ÉS A BIZOTTSÁG KÖZÖTTI BELSŐ MEGÁLLAPODÁSOK A KÖZÖSSÉG ÉS TAGÁLLAMAINAK AZ 1999. ÉVI NEMZETKÖZI VASÚTI FUVAROZÁSI EGYEZMÉNY KERETÉBEN SZERVEZETT ÜLÉSEKEN VALÓ RÉSZVÉTELÉRŐL

Szem előtt tartva az Európai Közösség és tagállamai nemzetközi képviseletének az EK-Szerződés és az Európai Bíróság joggyakorlata szerinti, a nemzetközi kötelezettségek végrehajtása szintjén is betartandó egységességére vonatkozó követelményt,

A Tanács, a tagállamok és a Bizottság a következő belső megállapodásokat fogadta el:

1. JELLEG ÉS HATÁLY

1.1. Ez a dokumentum a Tanács, a tagállamok és a Bizottság közötti belső megállapodásokat határozza meg az 1999. évi nemzetközi vasúti fuvarozási egyezmény (a továbbiakban: az Egyezmény) alapján szervezett ülések előkészítésére vonatkozóan. Ezek a belső megállapodások a Nemzetközi Vasúti Fuvarozásügy Államközi Szervezet (OTIF) által az Egyezmény alkalmazása tekintetében szervezett valamennyi ülésre vonatkoznak.

2. A FELADATOK HATÁSKÖRÖK SZERINTI MEGOSZTÁSA

2.1. A tagállamok hatáskörébe tartozó, a vasúti közlekedéssel kapcsolatos ügyek kapcsán az elnökség saját kezdeményezésére, illetve a Bizottság vagy egy tagállam kérésére egyeztető ülésre hívja meg az EU tagállamainak képviseleteit minden, az (1) bekezdésben említett ülés előtt, alatt és után annak érdekében, hogy összehangolt álláspontokat alakítsanak ki. Az elnökség ezeket az összehangolt álláspontokat fogja képviselni.

2.2. A Közösség nevében a Bizottság fogja képviselni a közösségi hatáskörbe tartozó ügyekre vonatkozó közösségi álláspontokat, különösen a következők tekintetében:

- az EK-Szerződés V. címének 71. cikke
- az EK-Szerződés XV. címének 155. cikke
- bármely egyéb, az EK-Szerződés V. vagy XV. címe alapján a Közösség kizárólagos vagy elsődleges hatáskörébe tartozó kérdés,
- és különösen az Egyezmény tárgyát képező témákkal kapcsolatos és az Európai Közösség Egyezményhez való csatlakozásáról szóló megállapodás 2. mellékletének függelékében részletesen ismertetett közösségi jogi aktusok.

2.3. Az elnökség és a Közösség megállapodik abban, hogy melyikük fog a Közösség és tagállamai nevében nyilatkozat tenni azokban az esetekben, amikor a hatáskörök szétválaszthatatlanul kapcsolódnak egymáshoz. A Közösség ismerteti a közös álláspontot, amikor az érintett kérdés túlnyomó részben a

Közösség hatáskörébe tartozik, és az elnökség ismerteti a közös álláspontot, amikor az érintett kérdés döntően a tagállamok hatáskörébe tartozik.

3. ÁLLÁSPONTOK KIALAKÍTÁSA ÉS EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS

3.1. A Közösség és tagállamai által az OTIF-üléseken képviselendő valamennyi álláspontot megfelelő módon egyeztetik.

A saját hatáskörükbe tartozó kérdésekben a tagállamok összehangolt álláspont kialakítására törekednek. A tagállamok ezt megelőzően az álláspontokról nyilatkozattervezetet kapnak.

A közösségi állásfoglalásokra, illetve a Közösség és tagállamai közötti közös állásfoglalásokra vonatkozó bizottsági javaslatokat a vonatkozó közösségi vasúti irányelvek által létrehozott megfelelő bizottságok keretén belül vitatják meg; ezek nevezetesen a következők:

– a veszélyes áruk szállításával foglalkozó bizottság az Egyezmény RID-függelékének tárgyát képező áruk esetében; amennyiben ezek az áruk a vasúti vonalak kölcsönös átjárhatóságát, vagy a 2009/49/EK irányelv alapján kidolgozott közös biztonságos megközelítést érintik, a Közösség álláspontját a vasutak kölcsönös átjárhatóságával és biztonságával foglalkozó bizottsággal egyeztetve kell kialakítani.

– a közösségi vasutak fejlesztésével foglalkozó bizottság az Egyezmény CIV, CIM, CUV és CUI függelékének tárgyát képező áruk és az OTIF által kidolgozott egyéb, egységesen szabályozott rendszerek esetében;

– a vasutak kölcsönös átjárhatóságával és biztonságával foglalkozó bizottság az Egyezmény APTU és ATMF függelékének tárgyát képező áruk esetében.

A Bizottság és a tagállamok a helyszíni egyeztető ülések folyamán meg fognak tenni minden tőlük telhetőt annak érdekében, hogy egységes álláspontot alakítsanak ki.

3.2. A veszélyes áruk szállításával kapcsolatos tevékenységek kapcsán az Európai Közösséget az RID szakértői bizottságban az Európai Bizottság képviseli, amelynek munkáját szakértés céljából a tagállamok és/vagy az Európai Vasúti Ügynökség szakértői segítik, de adott esetben az Európai Közösség tagállamoknak is adhat képviseleti megbízást.

3.3. A Bizottság az OTIF értekezletek napirendi pontjairól értesíti a megfelelő bizottságot, amennyiben úgy ítéli meg, hogy a Közösséget, vagy a Közösséget és tagállamait képviselni kell az adott ülésen.

3.4. Amennyiben egyes napirendi pontokról szavazni kell, a Bizottság véleményt ad arra vonatkozóan, hogy a Közösség vagy az egyes tagállamok szavazzanak-e.

3.5. A Közösség kizárólagos hatáskörébe tartozó napirendi pontok tekintetében a felelősségi körök gyakorlására, illetve a képviselettel és szavazással kapcsolatos megállapodásokra vonatkozó döntéseket a 3.1. pontban említett bizottságok keretében tartott egyezető üléseken hozzák meg.

3.6. Egyeztető ülést szükség esetén az értekezlet helyszínén is lehet tartani.

4. FELSZÓLALÁS

4.1. Olyan esetekben, amikor az 1. pontban említett üléseken az elnökség nincs képviselve, a Közösség és tagállamainak a 2.1. és – adott esetben – a 2.3. pontban említett ügyek kapcsán tartott egyeztetési eljárás során kialakított állásfoglalását azon tagállam küldötte képviseli, amelyik az EU-elnökségi rotációs listán az első helyen szerepel.

5. SZAVAZÁS

5.1. Az Európai Közösség nevében a Bizottság a Közösség szavazati jogait a 2.2. és – adott esetben – a 2.3. pontban említett ügyek kapcsán tartott egyeztetési eljárás során kialakított közösségi vagy közös állásfoglalások figyelembevételével gyakorolja.

Megegyezés születhet arról, hogy olyan esetekben, amikor a Közösséget a Bizottság nem képviseli, az ilyen ügyekkel kapcsolatosan a Közösség szavazati jogait – a közös állásfoglalások figyelembevételével – az elnökség gyakorolja.

5.2. A tagállamok csak a 2.1. és – adott esetben – a 2.3. pontban említett ügyekben gyakorolják szavazati jogukat, az egyeztetési eljárás során kialakított összehangolt vagy közös állásfoglalások figyelembevételével.

6. FELSZÓLALÁS ÉS SZAVAZÁS NÉZETELTÉRÉS ESETÉN

6.1. Amennyiben a fenti 3.1. pontban említett három bizottság bármelyikében tárgyalt ügyek függőben maradnak, ezeket az ügyeket indokolatlan késedelem nélkül az Állandó Képviselők Bizottsága elé terjesztik. Amennyiben a Bizottság és a tagállamok az adott ügyben nem tudnak megállapodásra jutni, a

tagállamok és a Bizottság tartózkodik olyan állásfoglalás elfogadásától vagy olyan szavazat leadásától, amely károkat okozhat a közösségi vívmányokban.

6.2. A 6.1. pontban említett döntések nem érintik a Közösség és tagállamainak vonatkozó hatásköreit.